

KOMMUNIST

Arbejdsklausuler for EU-domstolen

EU domstolen skal nu afgøre, om kommuners brug af arbejdsklausuler er i strid med EU retten

■ Det er nu op til EU-domstolen, om kommunerne i EU's medlemslande må bruge arbejdsklausuler i deres udbudsmateriale som et led i at bekæmpe social dumping.

Det er et privat tysk postfirma som har indbragt sagen imod en tysk kommune, som havde stillet krav om overholdelse af mindstelønnen ved et udbud af postomdeling i byen. Den danske regering vil afgive et indlæg i sagen til forsvar for retten til arbejdsklausuler ved alle offentlige udbud.

Hvem fastsætter løn

I dag er det et krav, at staten gør brug af arbejdsklausuler, mens det er frivilligt for kommunerne. Om det så er EU-lovligt, at kommunerne benytter sig af det, er der uenighed om. Dansk Arbejdsgiverforening mener – ikke overraskende – at det er i strid med EU-retten, og at den tyske kommune med stor

sandsynlighed vil tabe sagen. Regeringen og LO mener det modsatte.

DA mener, at det offentlige på den måde bliver part og skævrider den danske model, hvor det er arbejdsmarkedets parter der aftaler løn- og arbejdsvilkår. Og peger på at det i den danske model ikke er det offentlige der skal fastsætte lønvilkår. Det er i den danske model så op til de faglige organisationer om de vil iværksætte en konflikt for at opnå en overenskomst, siger DA.

ILO-konventionen

LO peger på den FN-konvention som Danmark underskrev i 1955, og at adgangen til at lave arbejdsklausuler, med henvisning til ILO-konventionen, er helt anerkendt i EU-retten, ligesom de peger på det nye udbudsdirektiv, som netop peger på muligheden for at bruge sociale klau-

suler ved offentlige udbud.

Men det bestrider DA, idet de henviser til, at ILO-konventionen kan give staten denne mulighed, men at ILO konventionen ikke har gyldighed for kommunerne. Desuden peger DA på den såkaldte Ruffert-sag, hvor en tysk delstat blev underkendt for at have lavet en arbejdsklausul i strid med udstationeringsdirektivet.

Både LO og Beskæftigelsesministeriet tolker den dom anderledes og som en

sag af mere teknisk karakter i forhold til den måde, man havde stillet krav om mindstelønnen på. DA peger imidlertid igen på den danske model, hvor de henviser til, at der skal være en almen gældende mindsteløn, før man kan lave klausuler, og at vi jo ikke har en sådan almen gældende mindsteløn i Danmark.

Den danske model

Vinder det tyske firma sagen ved EU-domstolen, er det et

alvorligt slag i kampen mod social dumping, der rider Danmark som en mare, og mod fagbevægelsens kamp for at få kommunerne til at stille krav om arbejdsklausuler.

Det vil i så fald sætte fokus på om den gamle danske model er blevet en hæmsko for at kunne forsvare sig mod det uhemmede misbrug af billig vandrende arbejdskraft og fiduser med såkaldte vikarbureauer.

-bfc

Privat pasning af børn tredoblet

Samtidig strømmer tosprogede børn til indvandrer-friskoler

■ På kun fem år er antallet af børn, der passes i private daginstitutioner, vokset til det tredobbelte. Til denne udvikling skal lægges, at antallet af børn, der passes i privat dagpleje, samtidig er fordoblet. Det vil sige, at der nu i alt passes godt 25.000 i forskellige private tilbud. Det fremgår af en opgørelse, som analysebureauet Bureau 2000 har udført for Forbundet af Offentligt ansatte, FOA.

Frygter profitmotiv

I FOA er der ikke begejstring

over udviklingen. Det skyldes, at private børnepassere ikke er underlagt samme pædagogiske regler, som den kommunale dagpleje er. De skal hverken udarbejde læreplaner eller børnemiljøvurderinger, men har derimod ret til at trække profit ud af institutionens drift.

Det kan gøres ved at forringe antallet af ansatte i forhold til børn og slække på kravene til de ansattes uddannelse, viser erfaringer fra Sverige og Norge, hvor der er store private "børnepassierier".

Formand for FOAs pædagogiske sektor Jakob Sølvhøj frygter, at udviklingen kan gå samme vej i Danmark:

– Indtil for få år siden havde vi daginstitutioner og en kommunal dagpleje, hvor alle børn mødtes, fik fælles erfaringer og dannede venskaber på tværs af sociale og etniske forskelle.

Men nu er vi desværre på vej mod et opdelt dagtilbudsområde. Vi risikerer at skabe et A- og et B-hold i børnepasningen, siger Jakob Sølvhøj.

Lind strøm til etniske friskoler

Samtidig med FOAs blotlægning af udviklingen på dagpasningsområdet har Jyllands-Posten gravet i udviklingen af friskoler, der er målrettet indvandrere, og som har 100 pct. tosprogede elever.

Her er antallet af elever vokset fra 3.800 til over 5.000 i perioden 2009–14. På kun fem år er der åbnet syv nye skoler, så der i alt er 27 privatskoler, som ifølge Dansk Friskoleforening og Danmarks Privatskoleforening har 100

pct. tosprogede elever, og som er oprettet af forældregrupper, der har indvandrerbaggrund.

Til sammenligning er der i dag tre danske folkeskoler, der har 100 pct. tosprogede elever.

Fra både skolerne selv og fra forskere lyder det, at flere forældre med indvandrerbaggrund søger tryghed på privatskolerne, bl.a. fordi de her – modsat i folkeskolen – oplever, at det er accepteret at vise, at man er muslim, skriver Jyllands-Posten. *Alni*

Leder

Modernisering af arbejdsløshed

De store sociale katastrofer, som vælter ned over danskerne i disse år, var ikke det, der bekymrede de to regeringspartiers kongres og landsmøde mest. For begge partiers vedkommende var det de sidste landsmøder, inden kampen om at blive genvalgt går i gang. Hos Socialdemokraterne var man med god grund bekymret, og redningsplanken skal så være at sætte en kortere deadline for dagpengekommissionen, som skal komme med forslag til nye dagpengeregler for arbejdsløse. Deres forslag skal fremlægges lige efter valget, og Socialdemokraterne skal så i valgkampen løfte sløret for, hvad de står for i den sag.

Hos det radikale venstre var man glad for fremrykning af tiden for kommissionens rapport. Som formanden udtrykte det, jo hurtigere vi kan komme i gang med at modernisere dagpengesystemet des bedre. Ja han røbede endda, at det ligefrem kriblede i deres fingre med at komme i gang med flere reformer.

Billig arbejdskraft

Nu ved danskerne jo godt hvad reformer og "moderniseringer" betyder af dårligdomme, og de udmeldinger og holdninger, der hidtil har lydt fra kommissionsmedlemmer og politikere, giver ingen anledning til forhåbninger om hverken mere sikkerhed i jobbet eller økonomisk sikkerhed ved arbejdsløshed. Begge regeringspartier har deponeret deres arbejdsmarkedspolitik og socialpolitik i EU, som allerede har vedtaget hvordan der skal "moderniseres" for at sikre kapitalen billig og villig arbejdskraft. Derfor havde de forslag til akutte lappeløsninger, som nogle af de to partiers medlemmer, sammen med DF, SF og Enhedslisten har fremlagt, ingen opbakning. Hele arbejdsløshedsløvgivningen skal EU-moderniseres.

"Moderniseringen" af den offentlige sektor har pågået et stykke tid, efter krav fra EU. Det har betydet massefyringer, og i Danmark har man så den geniale mulighed at få udført store dele af de fyredes arbejde for en billig penge med arbejdsløse på dagpenge eller kontanthjælp i "aktivering". Hvis deres arbejde bliver regnet som det arbejde det er, falder dette korthus sammen. Derfor er der ingen opbakning til at denne type arbejde skal tælle med i genoptjeningskravet til dagpengeretten. Den radikale partiformand forklarede det med at "vi skal da ikke have en karrusel, hvor man skiftevis er i støttet job og så på dagpenge". Hvorfor ikke, når der nu ikke er arbejde at få, hvor man ikke selv er med til at betale sin løn? Både dagpenge og kontanthjælp er erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Det groteske er, at man skal arbejde for denne erstatning i stedet for at få løn for sit arbejde.

Dansk Folkeparti

Dagbladet Politiken bragte op til socialdemokraternes kongres en undersøgelse, der viser, at flertallet af faglærte og ufaglærte arbejdere stemmer borgerligt. Dansk Folkeparti tager broderparten af disse stemmer.

Efter at socialdemokraterne har tabt sit sociale image, har DF ganske dygtigt overtaget det sociale image, som EU-kritisk parti med et hjerte, der banker for de fattige pensionister. Nu er taktikken udvidet til, at hjertet også banker for de arbejdsløse, hvoraf en del er det på grund af social dumping. Og det passer jo fint med partiets modvilje overfor "de fremmede" som årsag til alskens ulykker. Når DF nu truer socialdemokraterne i meningsmålingerne har de kun én at takke for det: Sig selv.

Bevillinger og besparelser

Ekstra midler til styrkelse af sygehusvæsenet – alligevel hører vi om besparelser og fyringer

Af Lilli Rodeck

■ Hvad er det, der sker? Mens sygeplejersker, social- og sundhedshjælpere, portører og rengøringspersonale konstant får at vide, at der ikke er råd til lønstigninger, gælder dette ikke for direktører i regionerne eller politikerne. Direktørerne oppebærer lønninger på over 2 millioner årligt, samt ret til aftrædelsesgodtgørelser på ca. 1,5 millioner, selvom de ikke aftræder.

Dette er skatteyderkroner, som flyder i en lind strøm til et dyrt mellemlid mellem regering og sygehusene. Det er helt galt. Mange af disse direktører har oplevet lønstigninger på 15–28% i en 6-årig periode. I den samme periode har lønninger for de ansatte, som udfører det grundlæggende, vigtige arbejde, næsten stået stille.

Nye besparelser

Patienterne bliver udsat for rystende former for besparelser. F.eks. bliver syge mennesker udskrevet kort efter operationer, og det uanset

om de har et sted at bo eller ej. Københavns Kommune planlægger at oprette et sted, hvor udskrevne hjemløse kan komme sig og blive genoptrænnet.

Mens nye ekstrabevillinger strømmer ud til regionerne, udsættes hospitaler for besparelser i stor stil. De nyeste besparelser kommer især til at ramme de medicinske afdelinger og kroniske syge.

De mange milliarder til psykiatrien udløser tilsvarende besparelser, til stor forundring for skatteborgerne, som føler sig overladt til sig selv, når de får banale sygdomme.

Kræftpakke 4 er på vej, og her overbyder regering og Venstre hinanden. Grunden til den store offervilje i forhold til kræft frem for andre sygdomme, skyldes nok det pinlige, at Danmark ligger med en alt for lav overlevelsesprocent i forhold til andre lande. Eller er det fordi de bevilgende politikere er bange for selv at blive ramt af kræft?

Sygdomme som hjertekar-sygdomme, medicinske lidelser, astma og KOL overses.

Kritisk revision

Spørger man regionerne om, hvordan det kan være at øgede bevillinger udmønter sig i besparelser, fremhæver de den dyrere medicin. Her bør Rigsrevisionen gå ind og undersøge, om dette nu holder stik, da en del patienter rent faktisk bruger af deres egen

medicin. Bruger du astma-inhalatorer forventes det, at du selv medbringer dette. Og astma-medicin er meget dyrt.

Rigsrevisionen bør også se på aflønning af direktører, aftrædelsesaftaler og lønninger til diverse konsulenter. Det er sikkert, at alt for mange penge forsvinder her.

Hvem er vigtigst

Generelt bør alle lønninger til direktører og ledere gennemgås. Det er en dårlig tankegang, at disse skal aflønnes som i det private erhvervsliv, hvorimod de andre ansatte i sygehusvæsenet skal spare.

En direktør er ikke vigtigere end rengøringspersonalet, og bør derfor ikke aflønnes så meget højere. Det at de skulle have et større ansvar er teoretisk, da rengøringspersonalet som sådan har et meget stort ansvar, nemlig at holde sygehusene rene, så man ikke bliver syg af at være indlagt. De penge, som kan frigøres fra de oppustede direktørlønninger og konsulentbidrag, kunne passende tilflyde rengøringen, som mange steder er skåret så langt ned, så svage patienter risikerer livet på sygehusene.

Pengene kunne også gå til omsorg, socialrådgivning, bedre mad og udsmykning af de gamle sygehuse, som mange steder ligner det, de er ved at udvikle sig til, nemlig dødens forgård.

KOMMUNIST

23. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 20,- kr.

Redigering af oktober-nummeret er afsluttet 22. sept. Afleveret til Post Danmark: 24. september.

Deadline kommende numre:
November – 20. oktober
December – 17. november

Kommende numre afleveres til Post Danmark:
November – 29. oktober
December – 26. november

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Spar annoncepengene

Kampagner og valgflæsk går ikke en gang til

Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti
i Danmark

■ LO og FTF vil gå sammen om at sætte dagpengeregler, arbejdsmiljø, velfærd og social dumping på valgets dagsorden, meddeles det.

Udmeldingen kan ikke undgå at bringe fagbevægelsens "Skævt"-kampagne op til sidste folketingsvalg frem i erindringen. Den kampagne satte de samme temaer i fokus, og fik mobiliseret mange aktivister i fagbevægelsen. Det skortede da heller ikke på opbakning til kravene under valgkampen fra de partier, som kaldte sig "Rød blok". Ikke mindst fra det fælles valgprogram for Socialdemokraterne og SF: "Fair løsning".

Som bekendt var det ikke det papir værd, det var skrevet på – udover det at folk, der har arbejde, skal arbejde mere, og folk uden skal vente længere, før de kan få folkepension.

Uligheden

Skuffelsen over, at regerings-skiftet ikke kom til at betyde en anden politik, sidder dybt og fast. Man kan vel heller ikke pege på en regering, der før, i løbet af så kort tid, har gjort Danmark så meget mere skævt, som den nuværende. Det er bl.a. sket med de rekordmange fattigdomsskabende reformer.

Uligheden vokser dag for dag. Her i landet såvel som i EU-området og globalt som

en konsekvens af det neoliberale fremstød, som både den danske regering og fagbevægelsen har givet op overfor. Så meget vokser uligheden og så stort er skellet mellem rig og fattig, at det er begyndt at bekymre mere tænksomme internationale økonomer i deres overvejelser om det kapitalistiske systems herligheder og mulighed for overlevelse.

Fattigdommen

Også fattigdom er stærkt stigende, og er blevet en del af hverdagen i de tidligere såkaldte velfærdssamfund, som f.eks. det danske. De seneste – allerede forældede – tal viser, at hvert 6. danske barn, 182.000, vokser op i fattigdom. På Europaplan gælder det 27%, 27 millioner børn. Tallene er fra 2012.

I den nyudpegede formand for RV Morten Østergaards første offentlige interview påstod han, at regeringen havde fjernet fattigdom i Danmark med fjernelsen af de såkaldte fattigdomsydelser, som var indført for flygtninge. Han glemte bare at nævne de liberalistiske reformer, regeringen selv har fået indført.

Det gælder bl.a. kontanthjælpsreformen, som er politisk bestemt fattigdom. En udeboende arbejdsløs mellem 25 og 30 år uden uddannelse udover skolen, kan modtage en understøttelse på under 70.300 kr. årligt – før skat. Ifølge EU's fattigdomsgrænse skal en enlig uden børn have en indtægt på 119.648 kr. årligt – efter skat! Er man arbejdsløs og enlig forsørger under 30 år, kan man få 140.544 kr. årligt før skat. Fattigdomsgrænsen for disse mennesker er 155.542 kr. – efter skat.

Ingen kampvilje

Nu ligger der ikke nogen uddybning af udmeldingen fra LO og FTF om, hvordan de vil sikre, at arbejdsmiljø, social dumping m.v. bliver valgets dagsorden. Det er vel berettiget nok at have sin tvivl om effekten, når hverken regeringspartier eller oppositionen har været til at rokke i forhold til

dagpengeskandalen, eller for den sags skyld skandalerne på det københavnske metrobyggeri, der har rekord i arbejdsskader, dårligt arbejdsmiljø, for meget overarbejde, social dumping, chikanering af tillidsrepræsentanter, manglende lærepladser, manglende skatteindbetalinger og mange flere dårligdomme.

Her sidder formanden for LO, Harald Børsting i selskabets bestyrelse, som

Rigsrevisionen her i sommer har givet en alvorlig kritik, uden at det har afstedkommet nogen reaktion fra LO. Der er ikke nogen troværdighed bag kampagner og valglofter, dertil er både fagbevægelsens medlemmer og vælgerne blevet svigtet for mange gange. Der ligger ingen kampvilje bag udmeldingerne, og derfor kan det neoliberalistiske fremstød i klassekampen fortsætte uden organiseret modstand.

Underkastelse

Konsekvenserne af den manglende modstand rækker langt ud over den stigende fattigdom. Det som bekymrer før omtalte økonomer er, at den stigende ulighed og fattigdom

har betydet stagnation. Kapitalisme har brug for vækst, og den nuværende udvikling peger i stedet på det modsatte. Det har skærpet de store kapitalcentres indbyrdes kamp om nye markeder, billigst mulige produktionsforhold og nye markeder for lånevirkosomhed med politisk magt til følge.

Den aktuelle kamp om Ukraine og den medfølgende oprustning er et åbenlyst eksempel på skærpelsen af kapitalismens imperialistiske side. Omvendt ser vi befolkningsgrupper med et voksende krav om løsrivelse fra større enheder og oprettelse af mindre stater.

Men for både ønsket om løsrivelse og stop for social dumping gælder det, at drømmen ikke kan realiseres uden et opgør med den pengemagt, som behårdt dikterer den politik folk ikke vil have. Det der kaldes realpolitik, er slet og ret underkastelse.

EU-Kommissionen designer undersøgelser for erhvervslivet

En harmdirrende fagbevægelse kritiserer EU-Kommissionen for at designe undersøgelser for at få en erhvervsvenlig politik igennem

Af Martin Jensen

■ Der foregår en tovtrækning i Bruxelles, der kan få betydning for alle, der er på arbejdsmarkedet. I den ene ende trækker fagbevægelsen, der frygter dårligere arbejdsmiljø og færre rettigheder for de europæiske lønmodtagere. I den anden ende EU-Kommissionen, der assisteret af det europæiske erhvervsliv ønsker friere tøjler til virksomhederne.

Ifølge fagbevægelsen designer EU-Kommissionen undersøgelser, så de munder ud i de resultater, Kommissionen gerne vil have.

Små firmaer skal sikre EU's økonomi

Kampen mellem Kommissionen og fagbevægelsen drejer sig om velerhvervede rettigheder. Dem betragter

erhvervslivet som byrder, der står i vejen for vækst.

For eksempel agiterer erhvervsfolk for at formindske de ansattes ret til barsel, og at ophæve den maksimale ugentlige arbejdstid.

Resultat på forhånd

Det er særligt to undersøgelser, man er kritisk over for. Den første er et spørgeskema, som Kommissionen sendte ud i efteråret 2012. I den såkaldte Top Ten Consultation blev virksomheder og erhvervsorganisationer bedt om at pege på de ti mest byrdefulde direktiver blandt en række, Kommissionen på forhånd havde udpeget.

Det er meget mærkeligt, at Kommissionen selv foreslår, hvilke direktiver virksomhederne skal klage over. Top Ten undersøgelsen er blevet fulgt op af endnu en under-

søgelse i foråret 2014. Her er aktører i turistindustrien blevet bedt om at bedømme en række direktiver om for eksempel forbrugerbeskyttelse, fødevarerikkerhed, arbejdsmiljø, arbejdstid og skat.

Fælles for de to undersøgelser er, at de kun giver de adspurgte mulighed for at udtrykke utilfredshed med de byrder, lovgivningen medfører. Der er ikke plads til forståelse for det formål, lovgivningen måtte have.

Markedsfundamentalisme

"Det hele går på, at alle administrative reguleringer er blevet til byrder. Når man udtrykker det sådan, så har du noget, der lurer i baggrunden – en form for markedsfundamentalisme, hvor et marked uden regulering er formålet," siger Henning Jørgensen,

professor på Center for Arbejdsmarkedsforskning ved Aalborg Universitet.

I sit arbejdsprogram for den nye EU-Kommission understreger den kommende formand, Jean-Claude Juncker, betydningen af at lempe byrderne på små virksomheder.

Henning Jørgensen siger videre: "Der er stærke kræfter, politisk og erhvervsmæssigt, som ønsker denne her dagsorden. Og det bekymrer mig, at Juncker på den måde selv stiller sig i spidsen for det. Og hvis man skal bruge disse undersøgelser som grundlag for at gå videre, så står man altså på noget, der må kritiseres dybt".

Enige i kritik

I Danmark er LO og FTF enige i den internationale fagbevægelses kritik. Bente Sorgenfrey, formand for FTF, mener, at man er grundlæggende uenige i, at arbejdsmiljø og beskyttelse af arbejdstagere er administrative byrder.

I LO er Marie-Louise Knuppert, sekretær med ansvar for internationale forhold, stærkt bekymret over undersøgelsesernes fokus på byrder – og manglende fokus på formålet med lovgivningen.

Fagbevægelsen frygter, at undersøgelserne vil blive brugt politisk til at skabe en dagsorden, der går ud på, at virksomhederne skal have så lempelige vilkår som muligt. Og at beskyttelse af lønmodtagerne er urimelige byrder, der forhindre virksomhederne i at nå deres mål.

NYT FRA ARBEJDSMARKEDET

Først lærerne – nu kommer andre

Regeringen har varslet, at der skal spares 12 milliarder kroner i den offentlige sektor frem mod 2020 ved at ændre på de ansattes arbejdstider.

I hver fjerde kommune forventer den økonomiansvarlige, at der kan findes effektiviseringer gennem tilpasning af arbejdstidsregler og arbejdsforhold.

Det viser en undersøgelse, der er foretaget for FOA.

"Jeg er stærkt bekymret for, at arbejdsgiverne ved de kommende overenskomstforhandlinger, eller en af de efterfølgende omgange, vil tromle hen over andre faggrupper på samme måde, som stat, kommuner og regioner gjorde over for lærerne," siger Dennis Kristensen, formand for FOA.

"Vi ser en regering, som finansierer sine politiske

udspil ved overenskomster, de ikke er part i. Det var det, der skete med lærerne, og nu ser vi, at det på forhånd er besluttet, at en stor del af de 12 milliarder skal komme fra arbejdstidsreglerne," siger han.

Lavtlønsjob

Under krisen har mange virksomheder i Danmark sat deres arbejdere ned i løn. Og det har især ramt de ufaglærte arbejdere. Samtidig er lønnen for især 3F'erne blevet presset af social dumping. Konkurrence fra billig, udenlandsk arbejdskraft har lagt en dæmper på forhandlinger om løn.

"Social dumping griber om sig, og det trækker lønningerne ned for dem, der i forvejen tjener mindst. Det ses blandt andet hos byggearbejderne, der siden krisen har oplevet et tab i realløn," siger Jørgen

Stamhus, der er lektor ved Aalborg Universitet.

Han siger også, at Danmark skiller sig noget ud i forhold til OECD-landene. Vi bevæger os lidt hurtigere mod en skævere fordeling af indkomsterne og får flere lavtlønnede.

Danmark er nu et af de vestlige lande, der har flest arbejdere, der tjener mindre end to tredjedele af en normal løn.

Nyttejobbere billig arbejdskraft

Arbejdsløse i nyttejob laver almindeligt arbejde, viser en gennemgang af landets kommuner. Alt fra vejarbejde til malerogaver, pedeljob og rengøring bliver udført af kontanthjælpsmodtagere.

Kontanthjælpsmodtagere må ellers ikke udføre opgaver "ud over det normerede niveau." Men en gennemgang af

nyttejobbene i 79 af landets 98 kommuner, som Fagbladet 3F har lavet, afslører, at nyttejobbere i stor stil laver almindelige arbejdsopgaver.

Man risikerer, at det røver job fra blandt andet 3F'ere, fordi det i mange tilfælde er de samme arbejdsopgaver.

Det vurderes, at mellem halvdelen og to tredjedele af arbejdsopgaverne ligner arbejde, som normalt bliver løst af faglærte og ufaglærte. Men med nyttejob bliver opgaverne også udført af arbejdsløse, der får ned til 6.889 kroner om måneden.

Dagpengereform gav ikke job

Den halverede dagpengeperiode har ikke fået nævneværdigt flere i arbejde. Mindre end en procent af de ledige kom hurtigere i job, end de kom med 4 års ret til

dagpenge. Det viser en ny undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Velfærd lavet for Beskæftigelsesministeriet.

Daværende beskæftigelsesminister Inger Støjberg (V) sagde dengang:

"Vi ved, at søgeaktiviteten stiger kraftigt, når perioden er ved at udløbe. Og erfaringen har været, at selvom perioden bliver kortere, så er der ikke flere, der opbruger den. Tallene viser altså, at de blot kommer hurtigere i job."

Men det viser sig nu ikke at holde stik. SFI-forsker Anders Bruun Jonassen, der har lavet rapporten, mener, at politikerne dengang overfortolkede den stigning i antallet af arbejdsløse, der skaffede sig arbejde lige før eller lige efter de faldt ud.

Men rapporten viser, at problemet ikke er mangel på motivation, men derimod en

Sygedagpengeloven og kronisk syge

Kronisk syge sjofles i klemmen mellem sygedagpenge- og førtidspensionsreformerne

■ Da Sygedagpengereformen blev fremlagt, var hensigten, at syge borgere ikke skulle efterlades uden nogen form for indtægt, men ligesom de andre reformer viser det sig i praksis at være varm luft.

Visse kommuner udlægger loven således, at kun syge, som kan blive raske, har ret til sygedagpenge. Det efterlader en stor gruppe kronisk syge med varig nedsat arbejdsevne i et stort tomt hul, hvor de ikke kan få nogen ydelse, hvis de er så uheldige at være gift eller samlevende.

Ingenting på hylderne

Borgere med varig nedsat arbejdsevne skulle før have førtidspension, men dette er stort set blevet umuligt med reformen om førtidspension. Ganske få borgere får i disse dage tilkendt førtidspension, men visiteres i stedet til flexjob. Desværre er der så godt som ingen flexjob til rådighed. Det betyder, at en hel del

borgere efterlades uden nogen form for indtægt, da alle ydelser er tidsbegrænsede. I en konkret sag, har ankestyrelsen underkendt en kommune, men det anfægter ikke kommunen, som fastholder, at loven kræver, at sygedagpenge er for syge, som kan blive raske.

Med mængden af kroniske syge, kan reformen om sygedagpenge vise sig at blive en stor besparelse, når nu disse mennesker ikke kan opret-

holde hverken sygedagpenge, kontanthjælp eller førtidspension. Hvor mange, som reelt vil blive ramt vides ikke. I forvejen er ydelserne lave nok.

Men det er umenneskeligt at efterlade kronisk syge helt uden indkomst, uden penge til at dække leveomkostninger og nødvendig medicin.

Syge skal behandles værdigt, og kronisk syge med nedsat arbejdsevne skal selvfølgelig have førtidspension. *—lr*

Redigeret af Martin Jensen

meget lav efterspørgsel på arbejdskraft.

En større andel af ledige med kortere dagpenget er glider ud af dagpengesystemet til enten anden offentlig forsørgelse eller helt ud uden hverken offentlig ydelse eller arbejde.

Samler underskrifter

”Om I løser problemet i Finansloven eller udenfor er for os underordnet. Det skal løses”. Sådan lyder opfordringen på den underskriftindsamling, som 16 fagforeningsformænd har sat i gang.

”Fra alle os faglige til jer politikere,” sådan starter opråbet, som de seksten formænd opfordrer faglige i hele landet til at tilslutte sig.

”Blandt andet med den her underskriftindsamling ønsker vi at understrege, hvor vigtigt det er at skaffe en løsning på dagpengespørgs-

målet nu. Det er vigtigt, både fordi det er en katastrofe for de tusindvis af arbejdsløse, som allerede er skubbet ud af vores system.

Og fordi det er en alvorlig trussel mod vores danske model med Flexicurity og ordnede løn- og arbejdsvilkår. Dagpengereformen, som den blev lanceret af den tidligere regering med støtte fra R og DF er en katastrofe,” hedder det i opråbet.

Underskriftindsamlingen kræver, at regeringen sikrer dem, der er faldet ud, en anstændig behandling straks.

Retten til dagpenge skal igen kunne optjenes efter 6 måneders arbejde. Og samtidig skal de timer, arbejdsløse bruger i uddannelse, løntilskud og aktivering, tælles med til genoptjeningen.

Man kan skrive under ved at gå ind på: www.dagpenge-løsning.nu

Arbejdsulykker i Metroen

Byggebranchen er landets farligste branche, men metrobyggeriet i København og omegn tager prisen som farligste byggeplads. Sidste år var der 22,1 ulykker for hver million arbejdstimer hos entreprenører og håndværksmestre i Danmark. Fra metroens start og til juli i år, har ulykkesraten været 27,0.

På tre år har der været 147 ulykker på metroens 21 byggepladser.

Arbejdstilsynet har udstedt rekordmange påbud for farlige forhold på metrobyggeriet.

I 38 tilfælde har tilsynet og politiet indledt straffesag mod firmaer på metroen for brud på arbejdsmiljøloven.

ØKONOMI

Af Bo Møller

Konkurrenceevne og inflation

Det påstås, at Danmarks konkurrenceevne har det skidt, og at det derfor er nødvendigt, at lønmodtagerne holder tilbage med lønkrav. Men hvad er virkeligheden om konkurrenceevnen?

Global sammenligning af konkurrenceevnen

World Economic Forum er en schweizisk organisation, der især er kendt for de årlige møder i Davos, der samler politikere, topembedsmænd og tunge drenge fra det private erhvervsliv til drøftelser af økonomiske og politiske emner. Dette forum har netop udgivet en rapport med titlen: *Den globale konkurrenceevnerapport 2014-2015*. Ud fra en række kriterier om infrastruktur, om uddannelsesniveau, om hvor effektivt de forskellige markeder fungerer og om landets evne til at opfinde nye produkter bliver i alt 144 lande sammenlignet for at belyse deres indbyrdes konkurrenceevne. De 3 mest konkurrencedygtige lande er efter denne målemetode Schweiz, Singapore og USA. Danmark er lidt bagud, idet vi får en 13. plads efter bl.a. Finland, Sverige og Norge. Men en 13. plads på verdensbasis tyder ikke på, at vi har store problemer med konkurrenceevnen.

Betalingsbalancen viser stort overskud

En anden måde at belyse konkurrenceevnen på er ved at se på betalingsbalancen over for udlandet. Her havde Danmark i de seneste 12 måneder et overskud på 130 milliarder kr. – så det er ikke sådan, at Danmark har store problemer med at eksportere varer og tjenesteydelser til udlandet. Især er det bemærkelsesværdigt, at det går rigtig godt med eksporten af industriprodukter. De seneste 12 måneder indbragte nettoeksporten af industrivarer (ekskl. skibe og fly) 35,4 milliarder kr. I 2007 – året før krisen begyndte – var nettoeksporten negativ med –38,4 milliarder kr. – dvs. at importen oversteg eksporten.

Inflation

Inflationen er stort set væk. I august var priserne i Danmark i gennemsnit 0,5 pct. højere end i august sidste år. Ældre læsere kan huske, hvordan inflationen var i tidligere tider. F.eks. steg priserne i 1974 med 15,3 pct. i forhold til 1973.

Det er altså ikke inflationen, der er til hinder for, at der udbetales pæne lønstigninger til arbejderne. Faktisk går EUs centralbank nu og håber på en stigende inflation, idet den mener, at en inflation på ca. 2 pct. er bedst for økonomien. Den store frygt er ikke en højere inflation, men det modsatte: Deflation. Deflation er prisfald i stedet for inflationens prisstigninger. Begynder priserne generelt at falde, kan det føre til en ny økonomisk krise af værste slags. For med faldende priser vil forbrugerne spekulere i, om priserne vil falde endnu mere. De vil derfor udskyde deres forbrug mest muligt. Det fører så til overproduktion på markederne, hvilket igen fører til yderligere prisfald. Resultatet bliver, at virksomheder må lukke og arbejdsløsheden vil stige.

Hvad er løsningen?

Hvis der kommer mere gang i forbruget, vil det skabe nye arbejdspladser og økonomisk vækst. Men hvordan kan det ske?

Det simpleste vil være, hvis fagbevægelsen for alvor tager sig sammen og stiller nogle væsentlige og ufravigelige lønkrav. Arbejdsgiverne har rigeligt råd, og den danske konkurrenceevne kan sagtens tåle højere lønninger.

Et andet initiativ ville være, at man gennemførte skattelettelser for almindelige indkomster finansieret gennem forøget skat på virksomhederne og på de rigeste.

Et tredje initiativ kunne være, at der blev ansat flere i den offentlige sektor. Flyttes personer fra arbejdsløshedsunderstøttelse og kontanthjælp over på en rigtig lønindkomst, vil det forøge deres købekraft og forbruget.

Endelig burde arbejdsløshedsunderstøttelsen ændres drastisk, således at alle arbejdsløse får fuld dækning ved arbejdsløshed uden tidsbegrænsning, samtidig med at der skal skabes reelle job med overenskomstmessig løn- og arbejdsvilkår.

Falck sat 10 år på bænken i Syddanmark

Hollandsk firma overtager det meste af ambulancekørslen

■ Om et lille års tid vil hovedparten af ambulancekørslen på Fyn og det sydlige Jylland blive kørt af det hollandske BIOS via deres danske datterselskab.

Hermed er endnu en af EU-modstandernes forudsigelser fra 1970'erne blevet virkelighed. Dengang blev der advaret imod, at vi kunne risikere at skulle bestille ambulancer i Portugal. Nu bliver det i stedet Holland via et danskejet datterselskab BIOS Danmark. Dermed er Falck blæst af banen og henvist til "bænken" i op til 10 år.

Oprettet til udbuddet

Selskabet blev ifølge nyhedsbrevet DK-NYT stiftet i foråret for at kunne give tilbud på opgaven for ambulancetjenesten i Region Syddanmark. BIOS Danmark er et 100 procent dansk datterselskab med et

hollandsk moderselskab, der nu har en hollandsk/dansk ledelse. Moderselskabet har 100 års erfaring fra kørsel med ambulancer i Rotterdam og omegn.

Kørselsudbuddet var opdelt i fire områder. BIOS vandt de tre. Det fjerde – kørsel i Trekantsområdet Vejle, Fredericia og Kolding – gik

til det danske Responce, som i dag kører ambulancer i Horsens-området.

Falck klager

Falck har valgt at indgive en klage og lade Klagenævnet for Udbud vurdere afgørelsen.

– Vi kan ikke være andet bekendt over for vores medarbejdere end at forsvare deres

indsats og kompetencer samt kæmpe for deres arbejdspladser, siger Falcks redningsdirektør Lars Vester ifølge DK-NYT.

Det er især uenighed om vurderingen af tilbudsgiverens "leveringssikkerhed", der fremhæves i klagen, men det drejer sig naturligvis overordnet om profit. Og de hollandske bud var hele 15% lavere end Falcks.

Ifølge de nye kontrakter skal BIOS Danmark og Responce have knap en halv milliard kr. om året for ambulancekørslen, hvilket giver en gennemsnitlig årlig besparelse på godt 65 millioner.

Samme service

Det bliver interessant at se, om de to selskaber kan levere varen til den nedsatte pris, da regionsrådet har forudsat, at det nuværende serviceniveau

på ambulancekørslen skal fortsætte.

Det vil sige, at der skal køre det samme antal ambulancer, akutbiler og lægebiler, som der kører i dag. Kontrakterne er baseret på 10 år, men selskaberne kan slippe ud af kontrakterne allerede efter fem år, hvis de har "dumpet" priserne for meget for at vinde udbuddet.

Netop denne mulighed for at løbe fra tilbuddet er interessant, fordi den årlige besparelse for de fem første år er anslået til 52 millioner, mens der de sidste fem år forventes en besparelse på hele 79 millioner. Springer firmaerne fra, har politikerne reelt truffet en beslutning på et økonomisk grundlag, der kan blive hele differencen – fem gange 27 – eller 135 millioner kroner dyrere. *-Almi*

Et sort hul

Ældremilliarden giver ikke højere service

■ Selvom regeringen sidste år gav kommunerne en ekstra milliard til de ældre, kan halvdelen af de ansatte i ældreplejen slet ikke mærke nogen forbedringer i den service, borgerne får. Det viser en ny undersøgelse fra FOA.

Kommunerne fik sidste år en milliard ekstra til at forbedre ældreplejen. Men ifølge en ny undersøgelse foretaget af FOA er det de færreste ansatte, der har mærket noget til de tiltænkte forbedringer.

Knap halvdelen af de ansatte i ældreplejen, som har deltaget i undersøgelsen, svarer, at de slet ikke kan mærke, at ældremilliarden har sikret borgerne en højere service. Blot tre procent mener, at de i

høj grad har oplevet en højere service for borgerne.

Har fået mere travlt

"Jeg synes, det er ærgerligt og helt uacceptabelt, at ældremilliarden i overvejende grad ikke er givet til det, den er blevet præsenteret som – nemlig en ekstra milliard til bedre ældrepleje," siger Karen Stæhr, formand for FOAs social- og sundhedssektor.

Udover fraværet af højere service for borgerne viser undersøgelsen også, at over halvdelen af de adspurgte har endnu mere travlt på jobbet end for et år siden. Her svarer blot én procent, at de har mindre travlt.

"Det er beskæmmende at høre, at de ansatte har endnu

mere travlt nu. Politikerne siger én ting, men befinder sig tilsyneladende langt fra virkeligheden, hvor de ansatte er," siger Karen Stæhr.

Nye besparelser

FOA har via tal fra Indenrigs-

og Økonomiministeriet tidligere dokumenteret, at ældremilliarden reelt er havnet i et stort sort hul, da kommunernes besparelser på ældreområdet overstiger den milliard, som blev tildelt af regeringen.

Og der er ikke noget, der

tyder på, at det er slut med de kommunale besparelser. 76 procent af de tillidsrepræsentanter, der har deltaget i undersøgelsen, svarer nemlig, at deres kommune har planer om at spare yderligere til næste år.

Når nok er nok

Af Bodil Enoch,
formand for Horserød-Stutthof
Foreningen

■ I 2011 blev Horserød-Stutthof Foreningen dømt for støtte til terror, fordi der var blevet samlet sølle 17.000,- kr. ind over en periode på 5–6 år. De fleste penge blev sendt til PFLP efter Israels sønderbombning af Gaza. Så lang tid gik der, fra vi sendte den første liste med navne på indsamlere til justitsministeriet, til dommen faldt.

Den 12. september 2014 afleverede foreningen en anmeldelse på Station 1, politistationen på Halmtorvet i København, mod udenrigsminister Martin Lidegaard, regering og folketing for nøjagtig den samme forseelse, nemlig støtte til terror. Nu må vi så vente og se, om der igen skal gå 5 eller 6 år, før vi ser et resultat af anmeldelsen. Den noget forbløffede politiassistent lovede, at anmeldelsen ville blive overbragt den lokale politikommissær, som så skulle sørge for det videre fornødne. Vi fik også et stykke papir med et stempel og en kvittering på, at anmeldelsen var afleveret.

Det kan umiddelbart ligne en hævnaktion fra Horserød-Stutthof Forenin-

gen, men det er overhovedet ikke tilfældet. Vi har afsonet straffen, som foreningens daværende formand Anton Nielsen blev idømt. Vi har betalt bøde og advokat, og er som sådan færdige med den sag. Det har dog ikke forhindret os i at følge med i, hvad terrorlovene har for konsekvenser for retspolitikken i dagens Danmark.

Hykleriet

Det der er udslagsgivende i denne sag er, at der i Københavns Byret sidder 10 danskere med kurdiske baggrund sigtet for støtte til terror, for at have samlet penge ind til ROJ-TV og for at have støttet PKK. De har siddet i retten flere gange om ugen i et år nu, og det er ikke til at vide, hvornår sagen ender og dommen falder. At de bliver dømt, er der ikke nogen tvivl om. Politiet og anklagemyndigheden vil, sammen med den tyrkiske ambassade, sørge for at der statueres et eksempel.

Det er nøjagtigt det samme, nemlig støtte til terror, som udenrigsministeren, regeringen og folketinget er ude i ved at vedtage at sende et dansk herculesfly til det nordlige Iraq for at hjælpe med at levere våben og forsyninger til de kurdere,

der bekæmper IS (Islamisk Stat). Det meget sandsynligt, at denne hjælp vil havne hos PKK, og dermed støtter Danmark en organisation som står på EU's, USA's og Danmarks terrorliste.

Vi har flere gange i den senere tid fået spørgsmålet: "Jamen, vil I da ikke hjælpe med at bekæmpe IS?", og det er da et relevant spørgsmål. Det vil vi da gerne, men vi kan ikke acceptere hykleriet og dobbeltmoralen udvist af vore folkevalgte politikere. Det krænker vor retssikkerhed, at der åbenbart er andre regler og love, der gælder for almindelige danskere end for politikerne i folketinget.

Løsningen

Det er ikke svært at løse problemet. Sagen mod kurderne i byretten skal frafaldes, og det kan den nemt blive, hvis PKK, som EU-domstolen allerede i 2008 anbefalede, slettes af terrorlisterne. Så kan vi sende al den hjælp til PKK som de har behov for i kampen mod IS.

Martin Lidegaards bemærkninger om, at det ikke handler om Danmarks forhold til PKK og terrorlisterne, er tågesnak og en dårlig undskyldning, for ikke at skulle lægge sig ud med Tyrkiet. Endnu engang er det vigtigere, at vi holder os gode venner med Nato og USA, end at vi tænker os om og ser længere end vor egen næse.

Det kan ikke gå hurtigt nok med at få revideret terrorlovene og herunder terrorlisterne, og det sker ikke før vi tør tage en åben debat om, hvem der er terrorister og hvem der ikke er.

UD AF EU

Ved EU-udvalget

Faglig strid i EU

Der siver flere og flere oplysninger ud fra Stober-udvalget. Det udvalg, der skal forbedre forholdene for erhvervslivet i EU. De oplysninger, der hidtil er kommet, giver bange anelser hos fagbevægelsen. Som udgangspunkt skal de små og mellemstore virksomheder have lettelse. Samtidig kan det konstateres, at det drejer sig om 92% af virksomhederne i EU. Ansattes ret til barsel skal reduceres. Den maksimale grænse på 48 timers arbejde om ugen skal fjernes. Der skal ikke længere være arbejdspladsvurderinger, der skal hjælpe med arbejdsmiljøet. Så langt det er muligt skal ny EU-lovgivning ikke gælde de små og mellemstore virksomheder. Den europæiske faglige organisation: EFS frygter Stober-udvalgets fremlægning og anbefalinger i oktober. Det er med god grund. Når man rækker fanden lillefingeren, må man forvente, at hele armen ikke er nok.

Kemi-forbud

Det danske forbud mod ftalater skulle træde i kraft til nytåret. Dette forbud har den danske miljøminister fjernet, efter EU havde truet med retssag ved EU-domstolen. De nationale muligheder for at indføre forbud mod faglige kemiske stoffer kan ikke tillades i henhold til konkurrenceevnen. Det danske forbud skulle indføres efter et kæmpeforskningsarbejde, der klart viste at ftalater er til skade for befolkningen.

Systemkrise

EU forsøger med en propagandaoffensiv at benægte den fortsatte krise, samtidig med at de er ved at skabe en ny finanskrise. "Trekanten": Berlin, Bruxelles og Frankfurt har startet en "oplysning"-krig, der fortæller, at krisen er ved at være ovre. De økonomiske realiteter er anderledes og forfærdelige. En række lande er kastet ud i en permanent depression: Irland, Grækenland, Spanien, Portugal, Cypern og Slovakiet. Den såkaldte socialistiske regering i Frankrig har fyret ministre, der nægtede at acceptere de nedskæringer, EU havde pålagt Frankrig. Selv overskudsstater som Holland og Finland har recession.

Nye ansigter – samme politik

Vi slap ikke af med Helle Thorning, men måtte nøjes med at slippe af med Margrethe Vestager. Kabalen om EU's topposter er på plads og må ses som resultat af god jysk kræmmermentalitet. En ny formand for ministerrådet, der hverken taler engelsk eller fransk, men er en god anti-russisk liberalistisk polsk statsminister, Donald Tusk. En ny "udenrigsminister": Federica Mogherini der har "brændende" interesse for udenrigspolitik. Sammensætningen af EU-kommissærer er et udtryk for "gammel gæld, der indfries". Politikere, der i flere af lande har været tiltalt for amoralske handlinger, men i systemet blevet frikendte for kriminelle gøremål.

Global social dumping

Det europæiske marked oversvømmes af varer, der produceres af mennesker under forhold, der minder om slaveforhold. Produktion af "metervarer" har ikke været rentabel i Europa i forhold til lønningerne i Asien. En ny undersøgelse foretaget af Clean Clothes, der arbejder for løn- og arbejdsforhold indenfor tekstilindustrien, har påvist at tekstilarbejdernes vilkår i dele af øst-Europa er dårligere end kinesiske arbejderes. En rumænsk tekstilarbejder får 133 euro, en kinesisk: 175 euro. I lovgivning i Rumænien, Bulgarien og Kroatien er der samtidig indført love, der forhindrer fagbevægelsen i at repræsentere deres medlemmer, både på fabriksplan og landsdækkende.

Festa Avante!

Portugals kommunistiske parti (PCP) fejrer i år 40-året for Aprilrevolutionen, der satte punktum for Portugals hærgen som kolonimagt i Afrika. KOMMUNIST var inviteret med til festlighederne, og vi bringer her uddrag af den tale, PCPs generalsekretær Jerónimo de Sousa, holdt ved Avante-festivalens afslutning

Af Jørgen Madsen

■ Et hundrede år efter begyndelsen på første verdenskrig og 75 år efter begyndelsen på den anden lyder krigstrømmene i adskillige områder på Jorden, fra Mellemøsten til Europa og på det plagede afrikanske kontinent. Denne udvikling frembyder en meget alvorlig trussel mod freden i verden. Det er resultatet af den brutale skærpelse af den imperialistiske offensiv!

Vi står over for en voldsom militaristisk offensiv, men det er kun den ene side af de færrer, vi må se i øjnene. Parallelt hermed sker der stadig flere brutale civilisatoriske tilbageskridt i arbejdernes og folkenes sociale, arbejdsmæssige og demokratiske rettigheder, og der er en ødelæggende ideologisk offensiv under udvikling, som har til formål at manipulere den offentlige mening.

Berlinmurens fald

25 år er gået, siden Berlinmuren faldt. Dengang jublede verdens herskere i deres taler over kapitalismens triumf, som ville bringe fremgang og fred til verden.

Efter blot et kvart århundrede – læg vel mærke til det – har virkeligheden vist os, hvor usande deres teser og forudsigelser var.

Hvor er de nu, de som forkyndte enden på klassekampen og lovede velstand, menneskerettigheder og demokrati?

De overgår sig selv i begrundelser, forklaringer og forudsigelser, der aldrig holder stik. De bliver ved med at snakke, men i virkeligheden har de intet nyt at fortælle verden. De taler om opgang for

økonomien, men skynder sig så at sige, at det er nødvendigt med flere sociale nedskæringer for at støtte væksten – deres vækst.

Undertrykker andre

De taler om demokrati, men er de første til at undertrykke andre, der rejser sig i kamp – f.eks. i USA og det udemokratiske EU eller til at yde støtte til fascistiske, som iværksætter forfølgelser og grusomheder som i Ukraine. De propper deres taler med de menneskerettigheder, som de selv hver dag nægter millioner af mennesker, og de pifter på sidelinjen, mens Israel på kun to måneder dræber 2.000 palæstinensere, heraf 600 børn. De taler om at bekæmpe radikalisme, men bevæbner og finansierer under bordet grupper, der begår terrorhandlinger som f.eks. i Irak og Syrien. De taler om at bekæmpe terrorismen, men anstifter konflikter, der efterlader ødelagte lande i kaos som f.eks. Libyen.

De taler om udvikling, men historien taler for sig selv. Storkapitalens og imperialismens revanchistiske felttog mod de erobrings, der var opnået under folkenes kampe og de socialistiske erfaringer, har resulteret i en dyb økonomisk og social krise, som der endnu ikke kan øjnes nogen afslutning på. Ingen propaganda kan skjule den katastrofe, som kapitalismen fører verden henimod; det bevidnes af de over 200 millioner arbejdsløse, de 843 millioner, der intet har at spise, de 1.500 millioner, der lever i fattigdom og de 21 millioner, der er slaver her i det 21. århundrede. Det er kapitalismens og dens krises virkelighed.

Verden er i krig, fordi storkapitalen og de imperialistiske stormagter under den stadig dybere krise forsøger at modvirke deres økonomiske tilbagegang ved med magt at undertrykke folk og opretholde herredømmet over ressourcer, markeder og geostrategiske positioner. Ingen propaganda kan vildlede os her: årsagen til krig er rodfastet i det samme system, som fremkalder den: kapitalismen.

Vores umiddelbare kerneopgaver er en alternativ patriotisk og venstrefløjspolitik, som bryder med den kurs mod den økonomiske og samfundsmæssige afgrund, som Portugal føres ad nu.

Landsdækkende aktion

“Folkets magt, for et Portugal med en fremtid – en patriotisk venstrefløjs politik og regering” – denne erklæring er mottoet for en politisk aktion, som PCP iværksætter til september.

En landsdækkende aktion, som opstiller et indhold, et program og et projekt for en påtrængende nødvendig alternativ politik, som sikrer, muliggør og virkeliggør opbygningen af et Portugal med en fremtid.

En landsdækkende aktion, som tillidsfuldt hævder, at folket har den suveræne ret til at bestemme, og at det er muligt – med folkets styrke, med dets kampe og dets handlen, men også med dets muligheder og valg – at afskaffe årtiers højrefløjspolitik og bane vej for en politik, der knytter sig til Aprilrevolutionens værdier.

En landsdækkende aktion, der er opbygget sådan, at flere i Portugal vil indse det

PCPs generalsekretær Jerónimo de Sousa

påtrængende behov for det, der er de væsentlige faktorer i en patriotisk venstrefløjspolitik: at genforhandle gælden; at genvinde offentlig kontrol med strategisk vigtige sektorer og virksomheder, især i finanssektoren; at fremme og øge den nationale produktion, fulgt op af forbedret løn og indkomst til arbejderne og folket og respekt for deres rettigheder: at værne om statens offentlige serviceydelser og samfundsmæssige opgaver; at anlægge en finanspolitik, der letter skattebyrden på arbejdere og små og mellemstore virksomheder, men som sætter skatten kraftigt op på store virksomheders indkomster og på profit, dividende og finansspekulation; og at nægte at underkaste sig Finanspagtens og Den Europæiske Unions pålæg.

Bruddet med højrefløjspol-

itikken og opbygningen af en alternativ politik, der kan sikre et fremgangsrigt, retfærdigt og højtudviklet Portugal er uadskillelig fra kampen for et brud med underkastelsen.

Portugals Kommunistiske Parti påtager sig sit ansvar som det store parti for national suverænitet og uafhængighed og vil offentliggøre et integreret program for politisk handling med henblik på at genforhandle gælden, forberede landet til at forlade Eurozonen og genvinde offentlig kontrol med finanssektoren – elementer, der udgør en uomgængelig national nødvendighed og et patriotisk krav.

Alternativ politik

Det er et forslag om og en plan for en alternativ politik, der kan trække Portugal op af hængedynd, der er blevet

skabt ved rotationen mellem PSD (Socialdemokratiet) og PS (Socialistpartiet), som altid lover nye ansigter, altid stiller kilometertælleren tilbage på nul og altid er på udkig efter at høste fordel af folks skuffelse. Det fører kun til ny skuffelse, opgaven og mistillid, til glæde for højrefløjspolitikken og dens mål.

Nej, Portugal har ikke brug for flere regeringspagter, hvad enten de holder et år eller et årti, og landet har ikke brug for mere eller mindre intelligente udlægninger af Aggressionspagten eller budgetaftalen; landet har ikke brug for tekniske ændringer af valglovene, som giver kunstige fordele til de partier, der har magten, og lader dem føre højrefløjspolitik.

Hvad Portugal har brug

for, er at bryde med den politik, der tjener økonomiske og finansielle spekulationsgrupper, og at rejse sig op og afvise Den Europæiske Unions og Frau Merkels ordrer; at sørge for, at arbejderne og pensionisterne får deres stjålne indkomster og rettigheder tilbage, og at få bragt det politiske liv i overensstemmelse med forfatningen og Aprilrevolutionens værdier.

Hvad landet har brug for, er en alternativ, patriotisk venstrefløjspolitik, der imødekommer ønskerne hos arbejderne og folket, hos demokrater og patrioter, der føler en ægte forpligtelse til at sikre Portugal et anstændigt liv som et udviklet og selvstændigt land.

Partiets fremgang

I disse vanskelige, krævende og farlige tider griber PCP ind på afgørende måde, møder vanskeligheder og forhindringer, giver modstanden et skub fremad og fremkalder et brud. PCP er den store oppositionskraft mod højrefløjspolitikken, massekampens drivende kraft, den store alternative kraft – det parti, som arbejderne og folket stoler på og kan stole på.

Et parti, som står frem og styrkes på alle fronter, socialt, politisk, vælgermæssigt og som partiorganisation; som står frem, er stærkt og går i aktion med ildhu og besluttsomhed gennem alle sine aktiviteter i virksomheder og på gader, i arbejderne, klasserne og de antimonopolistiske lags kampe; som står frem og udmærker sig ved sit arbejde i Republikkens parlament, i de selvstyrende regioner, i Europaparlamentet og i lokalstyret; som står frem og bliver stærkere på vælgerniveau. Siden sidste festival har vi udkæmpet to vigtige valgkampe – ved lokalvalgene og ved valget til Europaparlamentet. To vigtige slag, der resulterede i betydelig fremgang for PCP – den politiske kraft, som vokser både i stemmetal, procentandel og valgte kandidater.

Livet har vist, at vi har ret, og viser det fortsat. Vores forslag og projekter svarer fuldt ud til behovene, og vores kamp er det grundlag, hvorpå fremtiden kan bygges af Aprilrevolutionens vej. Derfor må vi fortsat sikre os, at partiet som helhed styrkes.

“Mere organisering, mere handling, mere indflydelse – et stærkere PCP” er mottoet for den igangværende brede aktion for at styrke partiet. Den styrkelse skal omsættes til handling i form af kontakt med partimedlemmer, så aktivismen kan øges, der kan udstedes nye partibøger og oplysningerne kan blive bragt ajour.

En styrkelse betyder, at der skal rekrutteres nye aktivister til at gennemføre hvervekam-

pagnen ”Aprilrevolutionens værdier i Portugals fremtid”. Den kampagne går godt. Vi kan nu med stor glæde meddele jer, at siden begyndelsen af året har over 1.100 nye kammerater meldt sig ind i PCP; af dem er halvdelen under 40 år, og en stor og betydelig del af dem er kvinder, nemlig hele 37 procent!

En styrkelse kræver, at ledelsen får øget kapacitet, så den kan give større styrke til massekampen, handle politisk, strukturere organisationen og forbedre dens aktivitet på forskellige områder. Her kommer partiets organisation og handlemuligheder inden for arbejderklassen og blandt arbejderne, i virksomheder og på arbejdspladser i første række.

Aktions- og handlemulighederne må styrkes, hvad angår partipressen, oplysnings- og propagandainsatsen.

En sådan styrkelse kræver, at partiets økonomiske uafhængighed forsvares og befestes. Ja, vi ved godt, at partiets politiske og ideologiske uafhængighed hviler på dets egne principper og politiske linje, men vi ved også, at politisk og ideologisk uafhængighed kræver sin egen politiske organisation og en garanti for de økonomiske ressourcer, det udstyr og de lokaler, partiet støtter sin politiske handling på.

Dette er en nødvendighed og en permanent opgave.

Tilliden

Derfor er det også af stor betydning, at vi nu, 25 år efter at Avante-festivalen fik dette pragtfulde område, kan bekræfte, at i fremtiden vil Quinta da Atalaia blive slået sammen med Quinta do Cabo, hvorved betingelserne er skabt for en udvidelse af festivalen, en reorganisering af lokaliteterne og større og bedre Avante-festivaler.

Denne beslutning, der har været et stort ønske hos partikollektivet og festivaldeltagerne, vil blive ført ud i livet gennem en landsdækkende

kampagne for at rejse midler til finansieringen.

I disse hårde tider er sådan en beslutning et tegn på tillid: tillid til en større og bedre Avante-festival og først og fremmest tillid til partiet selv, tillid til arbejderne, ungdommen og folket, tillid til kampen for at bryde af fra vejen mod national katastrofe og opbygge et Portugal med en fremtid.

En tillid, der er uadskillelig fra vort partis vej og mål: fra det, der gør os anderledes på det landspolitiske plan.

Portugals Kommunistiske Parti er den heltemodige antifascistiske modstands parti, Aprilrevolutionens og dens resultaters og værdiers parti. Det står for modstandskampen mod den politik, der vil genindføre kapitalismen, og er den nationale selvbestemmelses og uafhængigheds parti – partiet, der kæmper for et brud med højrefløjspolitikken og for en patriotisk venstrefløjspolitik baseret på avanceret demokrati og Aprilrevolutionens værdier i et fremtidigt Portugal, hvor et nyt samfund tegner sig i horisonten.

Et parti, hvis historie, aktuelle kamp og fremtidige rolle er baseret på den kommunistiske identitet, som det med stolthed og overbevisning bekender sig til. Det vedkender sig sin rolle som arbejderklassens og alle arbejderes parti – det parti, som bedst formår at beskytte de antimonopolistiske klassers og lags interesser.

Det vedkender sig, at dets arbejdsprincipper stammer fra en kreativ udvikling af den demokratiske centralisme og baserer sig på et gennemført indre demokrati, én eneste politisk linje og én eneste central ledelse.

Det har antaget marxismen-leninismen som sit teoretiske grundlag, er i sit væsen et patriotisk og internationalistisk parti og har som mål opbygningen af et nyt samfund – socialismen og kommunismen.

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Morgenkaffe, en god start

Koffein virker opkvikkende på hjernen, men hvorfor? Først og fremmest minder koffein om stoffet adenosin, som faktisk sløver nerveaktiviteten i vores hjerner. Det er for eksempel smart, når vi skal sove. Men fordi koffein rent kemisk ligner adenosin, kan stoffet også optages af de samme receptorer i hjernen og på den måde blokere for optagelsen af adenosin. Derfor øges mængden af hjerneaktivitet, når vi drikker kaffe.

Samtidig sker der nogle ændringer i koffein, når det nedbrydes af vores lever. Her bliver det opdelt i tre forskellige stoffer, som på hver sin måde bidrager til den opkvikkende effekt.

Theobromin – øger mængden af ilt og næringsstoffer til hjernen.

Paraxanthin – Gør kroppen i stand til at yde mere ved at øge fedtforbrændingen.

Theophyllin – øger pulsen og koncentrationsevnen.

Men i høje doser er koffein kendt for at føre til rystelser, angst og generelt ubehag. Derfor anbefaler forskerne, at man ikke indtager mere end tre store kopper kaffe eller otte kopper sort te om dagen.

En duft af nystegt bacon

Nystegt, sprødt bacon smager ikke bare godt – det dufter også skønt. Det viser sig, at der er hele 150 organiske forbindelser, som bidrager til den skønne duft. To tredjedele er kulbrinter og aldehyder. Kulbrinterne består af bittesmå kæder af kulstof og brint, som kan binde sig på tusindvis af måder. Udover kulbrinte- og aldehydforbindelserne findes der også en organisk forbindelse, der hedder pyridin. Pyridin får en særlig kødagtig duft, når det kombineres med kulbrinte og aldehyder.

Grunden til, at bacon begynder at dufte er, at mødet mellem den varme pande og det røgede flæsk starter en reaktion kaldet Maillard-reaktionen.

Denne reaktion gør for eksempel bøffer, brød og kager brune, men den slipper også den vidunderlige duft løs i køkkenet.

Men skidt med disse videnskabelige forklaringer, bare nyd dit spejlæg med bacon til morgenkaffen.

Listeriabomben

Listeriabakterien er så farlig, fordi den er fantastisk til at holde sig under radaren. Forskerne udsatte bakterien for antibiotika, galde, salt, syre og sprit for at finde ud af, hvordan den formår at modstå disse påvirkninger.

Forskernes undersøgelser viste, at bakterien for det første er dygtig til at registrere, hvilket miljø den befinder sig i og indrette sig efter det. Desuden er den virkelig god til at invadere celler i vores krop. På den anden side skal den undgå at blive opdaget af vores immunforsvar, så det gælder om at holde en hårfin balance mellem at producere nok af molekylerne, men ikke så mange, at de bliver opdaget af immunforsvaret.

Hik

Hvorfor hikker vi?

Hikke er beregnet til at hjælpe os, når maden sidder på tværs i spiserøret. Du hikker eksempelvis, når du forsøger at synke noget mad, som ikke er kommet hele vejen ned i mavesækken. Der sidder nogle følelegemer i spiserøret og i mavesækken, der registrerer, at der sidder noget på tværs, og de sætter hikkemekanismen i gang.

Et hik er en hurtig indånding af luft. Samtidig med indåndingen lukker stemmelæberne hurtigt, og det skaber den velkendte lyd 'hik' Men hikket har en funktion.

Den hurtige indånding skaber et negativt tryk under maden, der sidder på tværs. På den måde bliver maden skubbet løs, og ender i mavesækken.

Der er flere typer hikke. Man kan også få hikke, hvis følelegemerne bliver irriteret af krydret mad eller sodavand hvor der er kuldioxid. Alkohol virker lokalirriterende på følelegemerne, og derfor reagerer følelegemerne, uden der egentlig er noget mad, der sidder fast.

Ebola-epidemien er ude af kontrol

Cuba sender 162 læger og sygeplejersker oven i en lægefaglig brigade på 23, som allerede arbejder med at bekæmpe Ebola i Sierra Leone i Vestafrika

■ Dødstallet vokser hurtigt i Vestafrika, og ebola-epidemien er ude af kontrol. WHO beder om international hjælp. Cuba svarer positivt.

Cuba har meddelt FN's Verdenssundhedsorganisation (WHO), at 62 læger og 103 sygeplejersker er klar til at blive sat ind mod ebola-epidemien i Sierra Leone i Vestafrika.

Cuba bidrager med flere læger og sygeplejersker end USA og EU-landene.

Det nye hold skal supplere en lægefaglig brigade på 23 cubanere, der allerede arbejder i Sierra Leone, skriver nyhedsbureauet WND.

WHO's generaldirektør Margaret Chan har takket Cuba og oplyst, at Cuba er det land, som bidrager med flest læger, sygeplejersker og specialister. Cuba bidrager således med flere end både USA, EU-landene og Kina, beretter Margaret Chan.

Fare for million-død

Chan understreger, at der er brug for mange flere læger og sygeplejersker fra udlandet for at håndtere ebola-epidemien i landene i Vestafrika. Epidemien har hidtil officielt kostet cirka 2500 mennesker

livet. Chan vurderer dog, at tallet kan være meget højere, og WHO forudser, at mindst 20.000 mennesker vil dø.

En amerikansk forsker advarer om, at epidemien kan komme helt ud af kontrol og koste over en million menneskeliv i de kommende seks måneder.

Hvis der ikke bliver gjort noget effektivt.

Doktor Peter Piot, som har arbejdet med ebola helt siden virussen blev opdaget for flere årtier siden, er meget bekymret. Og han er kritisk over for den svage indsats, som det internationale samfund leverer. Indsatsen er kommet "for langsomt" og situationen

er en akut "trussel mod både sundheden, økonomien og samfundenes stabilitet", advarer han.

Piot frygter, at den ringe indsats kan føre til, at ebola vil hærge i hele Afrika og kan spredes til hele verden.

25.000 cubanere

– Vores indsats for at imødegå ebola i Vestafrika er ikke noget isoleret tilfælde, fastslår Cubas sundhedsminister Roberto Morales Ojeda til WND.

– Det er en del af den støtte og solidaritet, som Cuba har ydet i 55 år siden revolutionens sejr, siger ministeren, og det drejer sig ikke om "at dele ud af et stort overskud, men om at dele det, vi har", påpeger Roberto Morales Ojeda.

De første cubanske læger drog som internationalister til Chile allerede i 1960 – et år efter revolutionens sejr – for at hjælpe under et jordskælv.

I forbindelse med de tropiske orkaner George og Mitch, som i 1998 kostede tusinder af mennesker livet i Latinamerika og Caribien, udsendte Cuba tusinder af hjælpearbejdere. I dag er 25.000 læger og sygeplejersker udsendt til 32 lande.

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk

Terror og tortur

Uddrag af tale holdt 11. september 2014 ved demonstrationsmøde på Nytorv af Tue Magnussen for Anti-Tortur Støttefonden, ATSF

■ 11. september er efterhånden blevet synonym med angrebene på World Trade Center, Pentagon og begyndelsen på War on Terror – en ny doktrin i amerikansk udenrigspolitik, der har sat menneske-retighederne under pres. Men den skelsættende dato er i mere end én forstand en dag med terror, krig og historiske omvæltninger.

Spørger man en chilener vil den 11. september henføre til året 1973, startskuddet på en frygtelig periode i Chiles historie, dagen, hvor militærkuppet lykkedes for general Augusto Pinochet, hvor den demokratisk valgte præsident Salvador Allende blev dræbt.

Den verdenskendte musiker, guitaristen Victor Jara, hvis finger blev knust, blev offer for tortur og døde på Santiagos stadion. Navnene er mange. Flere end 100.000 personer skønnes at være blevet tortureret i kølvandet på kuppet og diktaturet i Chile. Personer der havde forsvaret retsstaten – blev torturofre i diktaturstaten.

Heldigvis lykkedes det mange at flygte. Mange fandt ly i Europa og en del kom til Danmark, hvor de fandt beskyttelse og blev modtaget på en måde, som vi i dag skal huske og være stolte over som danskere.

Kuppet i Chile og junta-styret i Grækenland betød, at læger valgte side og i Danmark gik ind i arbejdet mod tortur. Læge Inge Genfeke var om nogen pioner i dette arbejde, hun startede med at hjælpe netop torturofre fra Chile og stiftede få år senere

Victor Jara. – *Tavshedens mur*

RCT – Rehabiliteringscentret for Tortur.

I de følgende år blev arbejdet mod tortur helhjertet bakket op af skiftende regeringer og danske statsministre som Anker Jørgensen, Poul Hartling, Schlüter og Nyrup. Arbejdet mod tortur blev en aktiv del af dansk udenrigspolitik. Især skal det nævnes, at Danmark fik indført programmet "Freedom from Torture".

Danmark har siden vedtagelsen af FN's konvention mod tortur i 1984 været et foregangsland i den internationale indsats mod tortur, som har haft en høj prioritet i dansk udenrigspolitik:

På Danmarks forslag indførtes freedom from torture i den skelsættende Vienna declaration i forbindelse med FN's menneskerettighedskonference i Wien i 1993 og det var på dansk initiativ, at FN i 1997 indstiftede International Day in Support of Victims of Torture, som markeres 26. juni hvert år.

Regeringen lancerede i 1990'erne et initiativ for universel ratifikation og imple-

mentering af FN's konvention mod tortur. Skiftende danske regeringer har årligt været hovedforfatter og forslagsstiller til resolutioner om tortur i FN's generalforsamling og FN's menneskerettighedsråd, og har hermed bidraget til at øge beskyttelsen mod tortur og FN's medlemsstaters tilslutning hertil.

Men så kom 11. september 2001. Med de forfærdelige billeder af angrebet mod tårnene i New York blev en hel verden lamslået og forfærdet over terrorens mange ofre.

Det lykkedes præsident Bush at overbevise verden om, at der var tale om et angreb på USA, dirigeret, nøje planlagt og udført af en terrororganisation baseret i Afghanistans bjerge og at det ifølge NATOs musketer-ed var landenes pligt at deltage i en krig mod Afghanistan.

Omend ikke mange, var vi nogle, der forsøgte – men desværre helt og aldeles forgæves – at hævde, at terror ikke skal bekæmpes med krig, men at det var og er et politianliggende, og at tortur ikke var eller er et brugbart middel i krigen mod terror, men at tortur tværtimod skaber flere og nye terrorister.

Tortur løser aldrig et politisk problem, hverken på kort eller langt sigt. Tværtimod. Tortur skaber og afføder kun politiske problemer.

Danmark var i Anders Fogh Rasmussens regeringstid stolt over at vi deltog. Vi var blandt præsident Bush' bedste venner. Folketinget vedtog terrorlove, først een, senere een til. Den danske retsstat og de danske borgers retsstilling blev med et slag forringet med grønt lys til hemmelige ransagninger uden dommerkendelse, overvågninger osv. Politiet og især PET fik lov til i praksis at gøre hvad de ville. Man spørger: hjalp det så overhovedet?

Tja, vi kender alle resultatet af indsatsen i Afghanistan: 43 dræbte soldater, torterede civile afghanske fanger. Taleban er atter på fremmarch.

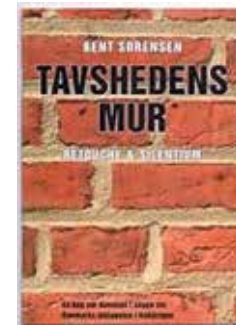
Jamen vi har da grundloven, vil man sige. Med citatet fra Jydske lov – "Med lov skal man land bygge". Det er korrekt, men hverken frihed

for tortur eller andre menneskerettigheder er nævnt, og grundloven synes mere at beskytte staten mod borgerne end borgerne mod staten.

Som beskrevet i pamfletten af Bent Sørensen: *Tavshedens Mur*. *Retouche & Silentium*. Om dommen i sagen om Danmarks deltagelse i Irak-krigen – kan man således ikke rejse en sag mod personer eller institutioner for at bryde grundloven.

Terrorlovene har signifikant forringet den almindelige borgers rettigheder, den udøvende og den dømmende magt har sat grundlovens grundprincipper over styr. Borgen er ikke længere beskyttet. Og ordene "Med lov skal man land bygge" er blevet gjort nok så grundigt til skamme.

Bent Sørensen: Tavshedens Mur. Retouche & Silentium. 2013, 32 sider, kan rekvireres ved henvendelse til tuemagnussen@gmail.com

Fremgang for SKP

■ Om valgresultatet i Sverige betyder en ændring i politikken, stiller Sveriges Kommunistiske Parti et stort spørgsmålstejn ved. I partiets udtalelse efter valget citerer de formanden for Socialdemokraterne for udtalelsen om, at man behøver et globalt håndtryk mellem kapital og arbejde.

I udtalelsen konstaterer de, at partiet øgede deres stemmetal alle steder, hvor de stillede op, og at det også har

fået nye medlemmer i løbet af valgkampen. At stemme på kommunisterne er et kampskridt mod det bestående,

udtaler partiet, som opfordrer deres vælgere til at gå et kampskridt videre og organisere sig i SKP.

Fredsfestival i Århus

Lørdag den 4. oktober kl. 12-19, Godsbanen, Skovgaardsgade 3

Nato, EU og Danmark opruster og verden står i brand i Irak, Syrien, Gaza, Ukraine og i Afrika. Fredsfestival Århus 2014 sætter fokus på denne farlige situation med bl.a.

Fredsforskeren Jan Øberg.

Situationen i en verden af oprustning og krig – hvad kan vi gøre for at stoppe krigspolitikken?

Gratis adgang

Ned med våbnene

Af John Poulsen

■ Det kgl. Biblioteks bidrag til Golden Days-arrangementet om den 1. verdenskrig er udstillingen "Ned med våbnene", hvor der præsenteres syv forskellige personer og deres forhold til krigen. Det sker gennem dagbøger, breve, film, fotografier og lydoptagelser.

Selvom man kunne tro det, ud fra titlen på udstillingen, er der ikke tale om, at alle syv var konsekvente krigsmodstandere. For at undgå denne misforståelse burde man nok have valgt en anden titel.

De to mest konsekvente krigsmodstandere, der præsenteres, er Andreas Fritzner og Marie Nielsen. Fritzner

udeblev fra session i 1910 og blev senere idømt fængselsstraffe. Det fik han også, da han i 1915 udeblev, da sikringsstyrken blev indkaldt. Samme år var han med til at stifte "Foreningen for konsekvente antimilitarister", som nægtede at gøre militærtjeneste i en kapitalistisk hær. Han var også aktiv blandt de arbejdsløse.

Krigen medførte store prisstigninger og mangel på fødevarer, så de fattigste, ikke mindst de arbejdsløse, ligefrem sultede, mens "gul-laschbaronerne" væltede sig i penge.

Marie Nielsen var medlem af socialdemokratiet (SD) og SUF og sad i ledelsen begge steder. Da mange af de mand-

Andreas Fritzner var med til at stifte "Foreningen for konsekvente antimilitarister", som nægtede at gøre militærtjeneste i en kapitalistisk hær.

lige medlemmer blev indkaldt til sikringsstyrken, blev hun redaktør af Fremad, der vendte sig mod den imperialistiske krig. Hun hørte til partiets venstrefløj og tog afstand fra SDs holdning til krigen. Senere kom hun i kontakt med Zimmerwaldkonferencen, som samlede de socialdemokratiske partier, der var modstandere af krigen. I 1918 tog hun konsekvensen af sin holdning og meldte sig ud af SD og var med til at stifte Socialistisk Arbejderparti og blev redaktør af deres blad Klassekampen.

Både Andreas Fritzner og Marie Nielsen blev arresteret og idømt lange fængselsstraffe for deres deltagelse i mødet på Grøntorvet i 1918. Senere blev de begge medlemmer af DKP. Man kan på udstillingen høre Andreas Fritzner fortælle om stormen på Børsen og mødet på Grøntorvet.

En anden konsekvent krigsmodstander var forfatteren Georg Brandes. Han holdt sig ikke neutral, men tog klart afstand fra krigen både i skrift og tale. Det skete bl.a. i 50 artikler, som han skrev fra 1914 til 1917. På udstillingen kan man læse nogle af artiklerne.

Rundt om i Europa opstod der også bevægelser mod krigen blandt kvinder, og i 1915 afholdtes en konference i Haag, hvor bl.a. Eline Hansen

Tegning i "Fremad", maj 1917, skildrer politioverfaldet på S.U.F.s majdemonstration.

deltog. Hun var med til i 1916 at danne "Danske kvinders fredskæde", som gik ind for, at uoverensstemmelser mellem lande ikke skulle løses ved krig, men forhandlinger. De fleste medlemmer var borgerlige, mens der kun var få venstreorienterede.

I 1916 modtog Danmark russiske krigsfanger, som blev indkvarteret i Horserød. Ingeborg Stemann blev ansat som tolk og involverede sig meget i soldaternes liv. Det skete bl.a. ved at fotografere dem og udarbejde materiale om dem.

På grund af Stemanns borgerlige indstilling kom hun på koalitionskurs med mange af fangerne, som støttede oktoberrevolutionen. Både hendes og regeringens frygt for de revolutionære resulterede i, at de fanger, man mente var bolsjevikker, blev flyttet til Hald ved Viborg, så langt væk

fra hovedstaden, så man ikke risikerede, at de skulle tage del i revolutionære aktiviteter der.

Det er noget overraskende, at man har taget den radikale forsvarsminister, Peter Munch, med på en udstilling med titlen "Ned med våbnene". Ganske vist var han radikal og med til at skrive deres program, hvor man krævede nedrustning, men han stod for indkaldelsen af sikringstyrken og var ansvarlig for den største oprustningsstigning i Danmarks historie.

Hvad den dansksindede tyske soldat, Christian Campradt, gør i selskabet er ligeledes uklart. At han ufrivilligt deltog i krigen, gør ham jo ikke til krigsmodstander som sådan.

"Ned med våbnene",
Det kgl. Bibliotek.
Slutter 31. januar 2015.

SOLDATER!

Generalerne har benyttet deres Magt til at udstede Forbud mod Eders Deltagelse i Møderne om „Sikrings“styrken, endskønt denne Sag dog tørst og fremmest vedkommer netop jer. Kun de færreste at jer har derfor haft Lejlighed til at deltage i Møderne.

Derfor henvender vi os til jer med dette Flyveblad, og beder jer drøfte Sagen Mand og Mand inellem.

Kan det end lykkes Generalerne at forhindre jer i at deltage i Møderne, bør det ikke kunne lykkes dem at forhindre jer i at yde jert Bidrag til Arbejdet for „Sikrings“styrkens Hjemsendelse.

Vær overalt med til at virke for, at der skabes en stærk Folkestemning for dette Krav. Tal med Venner og Bekendte om dette Spørgsmaal.

Kun ved at en stærk Folkestemning rejser Kravet om „Sikrings“styrkens Hjemsendelse, kan det lykkes at bryde Højres og Generalernes Modstand.

Vær alle med i Kampen herfor — vær med i Kampen mod Militarismen, der er den egentlige Aarsag til de tunge Byrder, „Sikrings“styrken nu lægger paa de Indkaldte og Staten.

I en enkelt Lejr (Grevelejren) har Soldaterne allerede givet deres Tilslutning til Kende. Yd I nu ogsaa jer Indsats i Kampen for „Sikrings“styrkens Hjemsendelse, mod Militarismen.

Socialdemokratisk Ungdomsforbund i Danmark.

Vend om!

Plakat fra S.U.F.s kampagne i 1917 for "sikringsstyrkens" hjemsendelse.

Solidaritet kontra bonus

Af Margit Andersen

■ De belgiske brødre Dardenne, Luc og Jean-Pierre, er ikke just dogmebrødre, der går op i filmiske eksperimenter. De fortæller lige ud ad landevejen historier fra det virkelige liv, som oftest fra den mindst kønne side af det.

Således også med "To dage, en nat", der foregår i utkants-Belgien, der heller ikke har noget at prale med, hvad angår skønhed. Det er ikke her mellem socialt boligbyggeri og beskedne ejerboliger, at byplanlæggerne og landskabsarkitekterne har brugt deres evner.

Selv om omgivelserne er deprimerende, er det nok ikke dem, der har givet Sandra den depression, hun lige er kommet over, godt hjulpet af sin familie, men så kommer slaget.

Den lille solfangervirk-somhed, hvor hun arbejder, skal spare, og chefen og hans håndgangne mand, formanden, har fundet en genial måde at gøre det på.

De har ikke tillid til, at Sandra kan yde den optimale arbejdsindsats mere, og man aner, at de måske også har andre grunde til at ville af med hende, så de lader hendes kolleger om at gøre det beskidte arbejde ved at meddele dem, at enten skal der skæres en ansat væk,

altså Sandra, eller også må de afstå fra deres årlige bonus på 1.000 euro. Det er op til dem at vælge.

For disse lavtlønnede arbejdere er det dårligt nok en valgssituation. Hver euro tæller for at få det til at løbe rundt, og nogle må endog tage andet arbejde i weekenden for at

klare sig. Dertil kommer trusler og manipulation fra formandens side.

I første omgang går Sandra ned med flaget, men med beundringsværdig støtte fra sin mand og en kollega optager hun kampen, fagforening er en by i Rusland der på stedet, og går fra dør til dør for

at påvirke sine arbejdskamrater til at være solidariske med sig.

Efter en følelsesmæssig hård weekend med op- og nedture oprinder mandagen, hvor der skal foregå afstemning om sagen, og her møder vi for første gang det store dyr i åbenbaringen, formanden som alle er bange for, fordi han er så magtfuld og modbydelig.

Udfaldet af kampen bliver en sejr for Sandra, men på en anden måde end hensigten var fra begyndelsen.

Franske Marion Cotillard er som Sandra ny på brødrenes hold, mens hendes mand, Fabrizio Rongione, og formanden, Olivier Gourmet, hører til deres faste stok. Sammen med de øvrige medvirkende leverer de et overbevisende indtryk af et Belgien, hvor kampen for tilværelsen er så hård, at der ikke er råd til solidaritet og næsten ikke plads til de svage.

To dage, en nat
Manuskript og instruktion:
Jean-Pierre og Luc Dardenne

Amazon og bogmarkedet

Af John Poulsen

■ Hvis man vil købe en engelsk eller tysk bog, kan det ske hurtigt og billigt på nettet gennem Amazon, men så skal man også være opmærksom på, at når Amazon kan sælge deres bøger billigt, skyldes det, at de har søgt skattely i Luxembourg og derfor kun betaler meget lidt skat i f.eks. USA, Frankrig, Tyskland og England.

I England, hvor Amazon omsætter for 38 mia. kr. årligt og kun betaler 21 mio. i skat, har en række boghandlere stået for indsamlingen af 150.000 underskrifter til Parlamentet med krav om, at der arbejdes for, at virksomheden kommer til at betale mere i skat.

Bekæmper skat og fagforeninger

Man skal også huske, at Amazon bekæmper fagforeninger og faglig organisation og lønner deres ansatte dårligt. Det har ført til flere strejker i bl.a. Tyskland med krav om både højere lønninger og bedre arbejdsvilkår.

På mange måder minder Amazon om lavprisflyselskaberne Easy Jet, Ryan og Norwegian, som også underbetaler deres medarbejdere og gør alt for ikke at betale skat af deres store overskud.

Grove metoder mod forlag

Men Amazon bruger, som den hovedaktør de er på bogmar-

kedet, også grove metoder overfor forlagene for at skaffe sig store rabatter på indkøb af bøger og især e-bøger. De har prøvet at presse det store franske forlag Hachettes afdeling i USA til at sætte prisen på e-bøger ned fra 15 til 10 dollars, men det blev afvist med det resultat, at Amazon forsinkede leveringen af forlagets bøger til kunderne. Det rammer hårdt, for Amazon har en markedsandel på 60% af salget på nettet.

Endnu er Amazon ikke kommet ind på det danske marked, men det er nok kun et spørgsmål om tid, da de

allerede har kontaktet danske bogdistributører for at høre om vilkårene for at få leveret bøger. Hvis det lykkes for dem, kan det skabe store problemer for både forlag, boghandlere og danske forhandlere af bøger på nettet.

Amazon skyer ingen midler for hurtigt at blive den største aktør. Det kan ske ved at dumpe priserne og presse forlagene, og når de først har udkonkurreret de andre forhandlere, så sætter de priserne op igen. Amazon kan nemlig godt leve med et underskud over en længere periode, da de har en stor kapital at stå imod med.

En af måderne at undgå, at Amazon bliver en stor aktør, er, at genindføre de faste bogpriser, for så kan de ikke

dumpe priserne, men det er der ikke store udsigter til vil ske, så længe Marianne Jelved er kulturminister.

I Frankrig har man ved lov fastsat, at boghandlerne højst må give 5% rabat, men for at komme ind på markedet, hvor de ikke kan sælge bøgerne billigere end boghandlerne, har Amazon tilbudt kunderne gratis fragt, hvilket den franske regering nu prøver at få standset, fordi den mener, at det er konkurrenceforvridende og vil ødelægge det brede net af boghandlere i landet samt forlagene.

INDSAMLINGSAKTIVITETER

Kommunistisk Parti i Danmark, Amager afdeling
afholder utraditionelt

Bankospil

til fordel for KOMMUNIST fredag den 3/10-14
i beboerhuset Vest, Kurvemagerstien 61 A
(adgang fra Remisevej)

Dørene er åbne fra kl. 17.00 og spillet går i gang kl. 18.00
Der er 10 gennemgående spil + et ekstraspil.
Kom og vær med. Tag venner og bekendte med.
Alle er velkomne!
Der vil være forplejning af forskellig art.

KPiD NordVest Afdeling afholder:

Årets store indsamlingsfest

Lørdag den 24. oktober kl. 18.00 til ?
Partikontoret, Frederikssundsvej 82. st

Festtaler: Martin Jensen

Der vil være musik og lotteri, brætspil, samt drikkevarer til
sædvanlige indsamlingspriser
Menu: Ungarsk gullasch, kaffe og kage. Pris 125,- kr.
Hilsen afdelingsledelsen

Tilmelding senest 20. oktober til Elsebeth på tlf. 2190 5797
eller Birthe 3871 2579

Alle tiders indsamlingsfest

Lørdag den 18. oktober 2014 kl. 15.00
Festlokalerne Reginehøj, Kornbakke alle 56-60, Aarhus N

Hovedret: Pulled Pork – Dessert: Æblekage
Pris: kr. 50,- pr. kuvert
Øl – vin – vand til rimelige priser. Te og kaffe ad libitum
Lotteri og auktion
Festtaler: Elsebeth Kaufholtz

Underholdning: Gudmund Auring

Dørene åbnes kl. 14.00

Tilmelding: Martin 51507107 – Peter Just 86225941 – Hans
21750549

KPiD Århus afdeling

Bladfond 2014

26/8–19/9

Amager.....	25,00
Amagerland	300,00
Esbjerg	325,00
Indre By	500,00
Nordvest.....	1.800,00
Sydvestsjælland	225,00
Vest	165,00
Vestegnen.....	1.875,00
Århus.....	715,00

Bladfond i alt..... 5.930,00

Hobbyklubben..... 300,00

I alt..... 6.230,00

**Indsamling til
KOMMUNIST**

Lørdag den 18. oktober
fra kl. 14.00 er der ind-
samlingsfest i Ballerup,
Præstevænget 20.

- Frokost til en billig penge
- Festtale af formand Betty F. Carlsson
- Rød musik og sang ved Roland og Valde
- Diverse underholdende indslag
- Og så forhåbentlig masser af penge til vores blad KOMMUNIST.
KPiD, Vestegnen afdeling

SPALTEN

Gode kammerat Martin J.

Tillykke med de 70 år, og tak for et godt kammeratskab.

Kjeld og Kirsten

Gode kammerat Tommy S.

En lidt forsinket hilsen på din 70 års dag. Hold humøret højt!

Kjeld og Kirsten

Gode kammerater,

Til jer to 70-årige drenge Martin og Tommy, et stort tillykke på jeres fødselsdage.

KPiD-fraktionen i BJMF

Den røde baron og Pensionist og Efterlønsklubben, J&B, Tagpap, Isolering, og Jernbenaarbejderne, ønsker vores kasserer **Martin**, tillykke med de 70 år.

Redaktionsudvalget ønsker vores pligtopfyldende kammerat **Martin Jensen** tillykke med 70-års dagen med stor tak for din indsats og det gode samarbejde i redaktionsledelsen.

**Kunstlotteri
Festival**

Sidste chance for afhentning af gevinster fra kunstlotteriet er 15. oktober.
Gevinsterne kan afhentes i ACREATION, Vendersgade 3. 1363 Kbh. K.

KULTURLIV

Film værd at se

Blind
Boyhood
Magic in The Moonlight
Trucks

Mult

Kunstnersammenslutningen MULT slår til igen i år og sætter sine faste fingeraftryk på kunstscenen i oktober. Dens 10 medlemmer udstiller sammen med fem inviterede gæster. Billedhuggeren Ole Bunton udstiller bl.a. en skulptur af sin gravide datter, mens Michael Dunk, der også er billedhugger, bygger et værk op omkring bogstaver og træ specielt til denne udstilling. Der er tre malere blandt gæsterne, hvoraf Ole Bach Sørensen og Mogens Kischinovsky er geninviteret fra sidste år, mens Susanne Pedersen er ny.

De faste MULT'ere i år er maleren Carsten Rütting Schweitz, maleren og billedhuggeren Poul Frederiksen, maleren og grafikerens Jan Kiowsky, maleren Roald J. Tellness, billedhuggeren Barbara Rütting Schweitz, tegneren og grafikerens Eskil Hauchrog, billedhuggeren Lise Ring, maleren Grethe Tranberg, maleren Jeff Ibbo og komponisten Katrine Ring.

På ferniseringen torsdag den 2. oktober kl. 16–18, hvortil KOMMUNISTs læsere er velkomne, opfører komponisten Katrine Ring et værk specielt skabt til Helligåndshusets kraftige efterklang.

MULT Helligåndshuset torsdag den 2. til søndag den 12. oktober. Åbningstider kl. 12–18. Lør-søn kl. 12–17. MULTnatten fredag 10. okt. kl. 12.00–24.00.

Roosprisen

I 1995 blev Roosprisen stiftet med det formål at "påskønne en særlig bemærkelsesværdig indsats for dokumentarismen i Danmark".

Prisen er opkaldt efter dokumentarioneren Jørgen Roos (1922-1998), som var den første, der modtog prisen. I år blev prisen velfortjent givet til Signe Byrge Sørensen, der var producer på den prisbelønnede film "The Act of Killing", og som også sammen med Joshua Oppenheimer har været med til at producere opfølgeren "The Look of Silence". Den havde verdenspremiere på Venedig Filmfestivalen, og fik en række priser, bl.a. en af hovedpriserne, Grand Prix. Begge film beskæftiger sig med folkemordet i Indonesien i 1965–66.

Krigens Aftryk

Første verdenskrig gjorde voldsomt indtryk på J.F. Willumsen, og han var en af de få danske billedkunstnere, der tog konkret afsæt i nogle af første verdenskrigs voldsomme begivenheder. De fik ham til i årene 1915–18 at fremstille en række grafiske værker, der adskiller sig markant fra hans øvrige produktion, hvor han i et fortættet sort-hvidt billedunivers skildrer krigens chokerende brutalitet.

Fotografen Jan Grarups aktuelle fotografier har mange af de samme kvaliteter som Willumsens grafik, og et udvalg af hans fotografier er sat i dialog med Willumsens værker. Jan Grarup har i mere end 25 år fotograferet i vor egen tids krigszoner, bl.a. Kosovo, Rwanda, Irak og Afghanistan.

Udstillingen viser også krigsgrafik af den spanske billedkunstner Francisco de Goya, der var banebrydende i forhold til at vise krigens brutale væsen uden omsvøb. Værkerne er fra begyndelsen af 1800-tallet og skildrer Napoleons besættelse af Spanien. Goyas grafik har haft stor betydning for mange senere fremstillinger af krig og vold i billedkunsten og har også været en stor inspirationskilde for Willumsen.

Krigens Aftryk. J.F. Willumsen Museet i Frederikssund. Sluttes 18. januar 2015.

Indsamling 2014

Så er vi i gang igen – næsten. De første beløb er begyndt at sive ind til årets indsamling, som officielt starter søndag den 28. september 2014

■ Som sædvanligt foregår der mange spændende ting i indsamlingsperioden frem til den store fest den 2. november, hvor Michael Wiehe – igen igen – heldigvis optræder i BJMF's lokale på Mølle Allé 26 i Valby.

Til sidste søndag vil vi også gerne have nogle fine ting til auktion. Det er i år sådan, at vi vil lave en auktion over ca. 15 rigtig gode ting, som vil kunne give – forhåbentligt – mange penge. Vi vil helst have billeder af effekterne, som kan komme på hjemmesiden, eller de kan afleveres på partikontoret, så vi sørger for billederne. Tingene bedes afleveret senest 14 dage før, altså søndag den 19. oktober 2014.

Skulle der være ting, som ikke kommer med på auktionen, vil vi lave en bod, hvor de så sælges til højeste bud.

Dette utroligt smukke tæppe er på auktionen. Hækket af Sisse i Vestegnen afde-

ling. Sælges for minimum kr. 1.200,-. Det måler 2,4 x 1,5 m. Vaskeanvisning medfølger.

Indsamlingssøndagene på partikontoret er også i år rammen om hyggeligt samvær for kammerater og venner, og vi opfordrer alle storkøbenhavnse afdelinger til at være med. Man kan "reservere" lokalet til en søndag, og der er stadig ledige dage. Vestegnen er værter for arrangementet den 26. oktober, men alle er velkomne.

Allerede den 27. september afholder NV-afdeling frokost, og afdelingens indsamlings-

fest afholdes fredag den 24. oktober. Afdeling Vest afholder indsamlingsfrokost lørdag den 1. november, alt sammen i partilokalerne.

Udover arrangementerne i partilokalerne har alle afdelinger en fest – eller flere, og også i år arrangerer Amager afdeling bankospil fredag den 3. oktober. Amagerlands fest finder sted lørdag den 27. september hos Sonja og René.

Så der er nok at tage fat på, og vi ønsker alle en festlig og fornøjelig indsamlingsperiode.

BE

Indsamlingsfest for bladet KOMMUNIST

Søndag den 2. november kl. 14
Fagforeningen Mølle Allé 26, kld., Valby
Dørene åbnes kl. 13

Underholdning ved Mikael Wiehe

Mad – lotteri – auktion – drikkevarer
Pris 140,- kr.

Billetter kan bestilles på 2067 9644 / 3888 2833

Martin Jensen 70 år

■ 2. oktober er en historisk dag. Den dag for 42 år siden, mistede Danmark sin selvstændighed og underlagde sig storkapitalens diktater i EU. Men det er også Martins 70 års fødselsdag.

Martin startede allerede som 14-årig sin revolutionære kamp ved at melde sig ind i det daværende DKU, hvor han blandt andet var med til at kæmpe for lærlingenes og senere de værnepligtiges rettigheder.

Senere blev det til mange tillidsposter i både partiet DKP og i fagbevægelsen, hvor han stadig er aktiv. Det var naturligt for Martin at kaste alle sine kræfter ind i genopbyggelsen af et kommunistisk parti efter splittelsen af DKP, og han var medstifter af både det partiforberejede "Kom-

munistisk Forum" og lidt senere Kommunistisk Parti i Danmark.

Der er næsten ikke den arbejdsopgave, Martin ikke har lagt sjæl og kræfter til:

Partiets organisationssekretær, kasserer, formand for skolingsudvalget, medlem af redaktionsledelsen

som redaktør for det faglige, videnskabelige og uddannelsesstoffet i bladet KOMMUNIST, og – ikke at forglemme – den kammerat som siden den første K-Festival har taget det store organisatoriske og praktiske slæb for festivallens gennemførelse og succes, ligesom han er uundværlig i forberedelserne og gennemførelserne af de Nordiske sommerlejr, hvor forberedelserne til den 10., som skal finde sted i Danmark, allerede er i gang.

Sideløbende har han naturligvis været et aktivt medlem af sin lokale partiafdeling.

Vi kipper med det røde flag og siger et stort og kammeratligt tillykke og tak Martin!

Kommunistisk Parti
i Danmark

KPiD på gaden

■ Både til årets weekender med "Valbydage" og "Albertslund-dage", hvor bevægelser og partier havde boder, var også de lokale partiafdelinger i KPiD på gaden. Der blev uddelt løbesedler og avisen KOMMUNIST forskellige agitationsmaterialer. Selvom vejret kunne have været bedre, var boderne velbesøgt.

1914 – brydningstid mellem før og nu

Af Margit Andersen

■ 100-året for udbruddet af det, der er blevet kaldt Den Store Krig, er, som en uheldig journalist fik formuleret sig, blevet fejret på alle leder og kanter, og det fortsætter nok året ud. Bl.a. har Golden Days Festivalen det som tema og har i relation hertil været medudgiver af Martin Zerlangs bog "1914".

Danmark var jo ikke aktiv deltager i krigen, og det ville også have haft sine vanskeligheder af mange årsager. Alene mobilisering ville have krævet ca. 140.000 mand under våben, og på det tidspunkt rådede hæren kun over uniformer til 100.000.

Bogen drejer sig da heller ikke væsentligst om selve krigen, men om hvad der foregik i det danske samfund på det tidspunkt med tråde til omverdenen og tiden umiddelbart forud og efter. Dermed forsøger den at skabe sammenhæng i det noget fragmenterede billede af brydninger og kaos, der også påvirkede Danmark. Den er opdelt i ti afsnit med underafsnit, som kommer ind på alt det, der har med kultur at gøre i ordets bredeste forstand.

For mange kom krigen som en overraskelse, selv om der var lagt godt op til den, og alle var blevet advaret af den franske spåkone

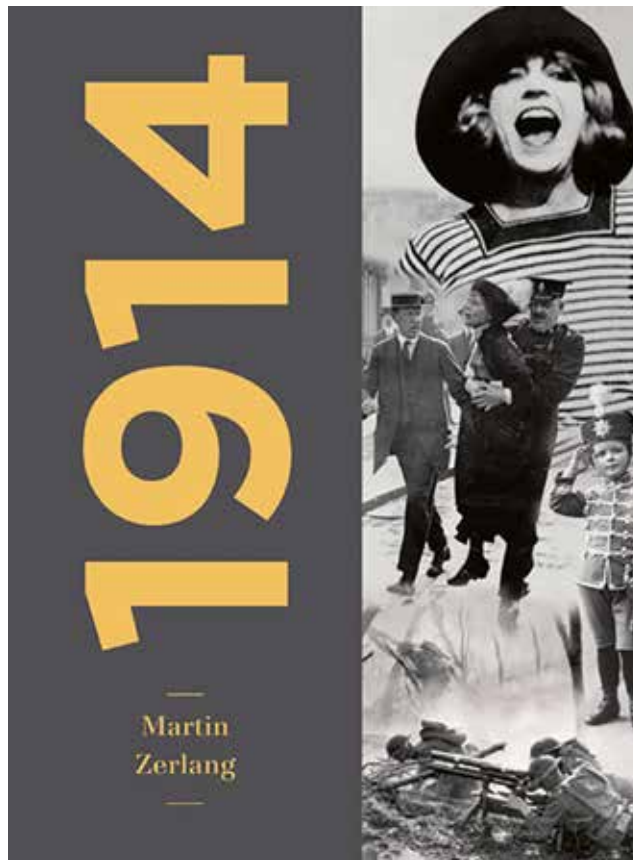
Madame de Thèbes, der samme år havde forudset krigens komme og pavens død. Begge dele gik i opfyldelse.

Der var dog også dem, der mere jordnært havde anet, hvad vej vinden blæste. Den franske socialistleder Jean Jaures talte for generalstrejke i tilfælde af et krigsudbrud, men han blev skudt af en højrenationalist dagen før, krigen brød ud.

Herhjemme handlede det for de intellektuelle i første omgang om, hvem man skulle holde med. Georg Brandes nægtede at holde med nogen, fordi han var imod krig overhovedet, og det fik hans ven, den franske premierminister Clemenceau til at smække med døren og sige: "Adieu, Brandès". Andre valgte side efter politiske holdninger, kulturelle bånd, følelsesmæssige relationer osv.

Noget, der kan undre en, er, hvoraf den dominerende krigsbegejstring udsprang, en nærmest euforisk stemning, som greb folk i begge lejre og af vidt forskellig politisk observans, og som fik mændene til at strømme til hvervekontorerne. Brandes mente, at det kom af "fædrelanderi, dumfromhed og krigsvildskab".

Zerlang betragter fænomenet mere nuanceret, og i hvert fald kan man konstatere, at ingen troede, at krigen

ville vare længe. Man skulle bare ud på en lille udflugt og give fjenden nogen på hovedet. Franskmændene ville gerne have tabt land tilbage, og tyskerne ville have en plads i den koloniale sol.

Det ville føre for vidt at gå i detaljer med de forskellige afsnit, der bl.a. handler om kønsroller, sport, underholdning, raceteorier, sprog, børneopdragelse, litteratur, kunst og arkitektur. Alt er velunderbygget og med mange citater.

Som et par smagsprøver kan vi fra afsnittet om racer læse, at Thomas Mann var krænket over, at englænderne brugte farvede soldater og således slap hottentotter løs på Tyskland, og om nationalisme at det blandt datidens tyske antropologer var vidnefast, at Skandinavien var nationernes moderskød, og at den nordiske race var alle andre overlegen. Rart at vide.

Bogen slutter ved juletid,

hvor Politikens Juletræ for første gang tændtes på Rådhuspladsen i forbindelse med indsamling af penge til fattige børn. I Tyskland blev julestadsen fornyet, så grankogler blev udskiftet med papgranater og stjernen med et jernkors, ligesom krigslegetøj blev det store gaveemne. Og i skyttegravene i Belgien var der den berømte julefred, hvor soldaterne pyntede juletræer og ønskede hinanden glædelig jul i stedet for at skyde på hinanden.

Mads Zerlang, der er litteraturvidenskabsmand, er også en god formidler og har her skrevet en meget oplysende, saglig og let tilgængelig bog uden akademisk hokus pokus om et år, der satte skel mellem "verden af i går" og "verden af i morgen".

Martin Zerlang: 1914
Gads Forlag.
334 sider. 350 kroner

Martin Zerlang – forfatter til bogen "1914"

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år	275,- kr.
1/2 år	165,- kr.
Studerende 1/2 år ...	50,- kr.